

roko" Japonski na Koreji, z ozirom na Mandžurijo. Rusiji pa ni treba siliti v Mandžurijo, ker jej itak ne odide, marveč zamore hladno čakati, kako se razvijejo stvari v Kitajski. V zadnjem času se je baje začel zopet oglašati nevarni general Tungfushiang. O njem se čuje, da ima pripravljenih 11.000 dobro izurjenih vojakov, s katerimi hoče nastopiti proti tujcem. A na katere najbolj meri njegova jeza, o tem se ne pove nič gotovega. Vsekako se odloči tako ali tako položaj na Kitajskem že to pomlad.

Obrtnija.

Zavarovanje delavcev za slučaj starosti ter invaliditete.

Izvršitev tistih socialnih uredb, s katerimi se hoče delavcem zagotoviti in utrditi njihova eksistenca, je postala jako pereča in nujna, ali umevno je, da delodajalci tej zadevi niso posebno naklonjeni. Vzrok temu je dejstvo, da so pri zavarovanju delavcev zoper nezgode, kakor smo pojasnili v predidocih člankih, naredili ravno tako žalostne izkušnje, kakor pri bolniških blagajnah.

Vender se mora priznati, da so delodajalci v naši državi zavarovanju delavcev še veliko bolj naklonjeni, kakor delodajalci na Francoskem ali na Angleškem, ali seveda imajo pri tem svoje želje in slovenski delodajalci se s tem popolnoma strinjamo. Ker se kaže, da utegne ta zadeva v državnem zboru že v doglednem času priti na razpravo, naj nam bo dovoljeno, da delodajalci tudi pred slovenskim občinstvom obrazložimo svoje želje, kar je toliko potrebnejše, ker se kmalu ne bo nihče več upal v slovenskih listih kaj pisati, kar ni v popolnem soglasju z zahtevami socialnih demokratov ali krščanskih socialstov.

Zavarovanje delavcev za starost in invaliditeto je doslej izvedeno v jedni sami državi in to je Nemčija. To se je zgodilo že leta 1889., a dotični zakon je bil revidiran in izpopolnjen leta 1899. Kako dobrodejno ta zakon vpliva, se razvidi najbolje iz dotičnih števil. Po približnem računu je bilo lani v Nemčiji okroglo 13 milijonov ljudi zavarovanih. Začetkom leta 1900. so zavarovalnice plačevale že 324.319 osebam invaliditetne rente 195.133 osebam starostne rente.

Do konca lanskega leta je bilo vseh izdatkov 402 milijona mark in sicer se je izdalo leta 1898. 69 milijonov, leta 1899. pa 79 milijonov. Povprek je znašala vsaka invaliditetna renta $130\frac{3}{4}$ mark, vsaka starostna renta pa $140\frac{8}{10}$ mark.

Posebno dobro se je tudi obneslo skupno delovanje bolniških blagajen in zavarovalnic zoper nezgode. Zavarovalnice za starost ter invaliditeto so same plačale 7 milijonov mark za oskrb bolnikov.

Na svetu razen Nemčije ni države, v kateri bi bilo zavarovanje za starost ter invaliditeto obligatorično in zakonito organizirano. To daje Nemčiji neko posebno stališče. Vender se mora priznati, da se tudi drugod

vrše priprave za legislatorno ureditev tega vprašanja, ki postaja od dne do dne bolj pereče.

Tudi v Avstriji se že nekaj let sem pretresa vprašanje o zavarovanju za starost ter invaliditeto. Sprožila se je ta stvar že pred desetimi leti v poslanski zbornici. Dne 22. aprila l. 1891. se je obrtnemu odseku odkazal predlog poslanca Pradeja in tovarišev, s katerimi se je izrekla zahteva, naj se čim prej mogoče predloži zbornici zakonski načrt glede zavarovanja delavcev za slučaj starosti ter invaliditete, a šele poldrugo leto potem je obrtni odsek predložil zbornici svoje poročilo o tem predlogu. Poročevalec, poslanec dr. Gross je tedaj s posebnim povdarkom opozarjal, da je treba posebne previdnosti glede pridobitve sredstev za tako zavarovanje. Izjavil je, da zadane breme zavarovanja celo produkcijo, za razdelitev prispevkov mej delodajalci in delojemalci ni toliko pomena zakonitna določitev razmerja mej njihovimi prispevki, kakor vsakokratna konjunktura v boju za mezde, zakaj o tem ni dvoma, da bodo delodajalci skušali odvaliti kolikor mogoče tega novega bremena na delavce, delavci pa na delodajalce. Naša produkcija, je rekel takratni poročevalec, je pa tako otovorjena z javnimi bremenmi, da zamore že zaradi teh in brez ozira na v obče neugodnejše produkcijske razmere v naši državi le z velikimi težavami konkurirati z inozemstvom. Ako se uvažuje, da je morala naša produkcija pred leti prevzeti sicer neizogibno ali za to vender jako težko breme za zavarovanje za slučaj bolezni in zoper nezgode, potem se mora priznati, da je pri nadaljnjem obremenjenju produkcije potreba največje previdnosti, in da se mora to obremenjenje brezpogojno omejiti na najpotrebnejšo mero.

Kmetijstvo.

Kako naj se izpraznjene vinske sode pravilno shrani.

Ko se je iz soda, barigle, polovnjaka ali pa sodčka vino potočilo, in ima potem dalje časa prazen ostati, mora se ga pravilno shraniti do zopetne napolnitve. Ako se to ne stori, se taka posoda prav lahko tako pokvari, da zadobi vino pri zopetni napolnitvi, v njej kaj neprijetni duh ali recimo kar naravnost, kaj neprijetni smrad po plesnobi, katera se v njej (v posodi) ugnjezi. Tako po plesnobi smrdeče vino imenujemo s kratka bomfasto vino. Ne more biti večje strokovne sramote za pridelovalca vina, kakor tudi za gostilničarja, kakor je ta, ako se v njegovi kleti tako bomfasto vino nahaja. Le malo manjša sramota pa je, ako se nahaja v kleti jednega ali drugega po puščobi soda smrdeče vino.

Bomfasto vino, kakor tudi po puščobi dišeče, dokazuje le ali popolno strokovno nerazumnost dotičnega gostilničarja, ali pa dokazuje tako vino skrajno nebrižnost, zanikernost glede ohranitve prazne vinske posode. Edino prava shramba vinske posode, bodi si sodov, barigel, po-